

Това одиозно отношение към циганите има и други свои производни. Помежду си представителите на останалите, доминиращи над ромите социално и пространствено етноси много рядко са си позволявали (само в крайни случаи на изключителни нужди и лишения) да правят дарове един другиму с вече ненужни, употребявани, износени и дефункционализирани вещи, предмети и т. н. По отношение на ромите обаче тези функциониращи между „своите“ табуирани обмяна и размяна са загубили своята аксиална валидност. **Затова и човешината, съпричастността, великодушното, щедростта, благоразположението и др. под. към циганите са се измервали с по-друг аршин на оценка и поведенчески актове.** На минаващите, чергаруващите или уседналите роми са се отдавали във вид на помощи, подаяния и др. стари дрехи, износени обувки, изостанала храна, изпотрошени и изпохабени вече от употреба вещи, предмети, инвентар и т. н. Тоест за циганите са се отреждали онези вещи и предмети, които вече са били отписани от графата на възможната за консумация годност и полезност за „другите“ и които са вписвани в графата за евентуални и подобни милостини, подаяния на такива несретници като тях. По този начин „другите“ са удовлетворявали и част от своите човешки, религиозни и др. потребности и ценностно-нормативни канони.

Всичко това е поставяло циганите в положение да бъдат разглеждани и третиращи (исторически и социално) като едно живо, движещо се, все още „дишащо“ (макар и тежко) пространство и време на умъртвения от „другите“ предметно-веществен свят. Ромите са били именно зоната на „новото пришествие и възкресение“ на неща от мъртвия свят в човешката всекидневна битност. Тяхната орис се е свързвала с употребата и възстановяването, с рефункционализирането на изостаналото, ненужното, боклука от и за „другите“. А въздаянието на вещи и предмети от страна на последните към ромите е ставало единствено и най-вече след тяхната щателна за съответно историческо и социално време изчерпаност. Още повече че самата маргинализирана социална позиция на ромите векове наред е „оправдавала“ и репродуцирала подобен подход от страна на „другите“. Тя е детерминирала отношението и към циганите като хора, които могат да минат и с много по-малко неща,